

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX.

ZATURDAG den 23sten JULY, 1831.

N. 29

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Dekreet

waaby het uitvoerend bewind gemagtigd wordt ter bevordering van emigratie van bewoners der Canarische Eilanden in het gemeenebest van Venezuela.

De Senaat en de Kamer der Vertegenwoordigers van het gemeenebest van Venezuela in Kongres vereenigd, overwegende:

1. Dat de geringe bevoiking van het gemeenebest in geene verhouding staat tot de groote uitgestrektheid van deszelfs grond.

2. Dat die staat van ontvolking den voortgang der beschaving, de vermeerdering en ontwikkeling van den rykdom, zoowel als de grondvesting en volmaking van het maatschappelyk verband tegen werkt.

3. Dat om die nadeelen tegen te gaan het noodzakelyk is de emigratio te bevorderen van vreemdelingen welke, dit land als hun vaderland aannemende, er nyverheid invoeren en medewerken ter beschaving van het volk.

4. Dat de ingeborenen der Canarische Eilanden naar deze landen kunnen worden overgebracht met weinig moeite en groote voordeelen, alzoo derzelver eerdienst, taal en gewoonten dezelfde zyn en hunne zuinigheid en werkzaamheid zekere en geoorloofde middelen van welvaart opleveren, waarvan eene vroeger ondervinding in onze vruchtbare velden bestaat.

Besluiten:

Art. 1. Het uitvoerend bewind wordt gemagtigd om op de meest onmiddelyke en afdoende wyze de emigratie der ingeborenen van de Canarische Eilanden te bevorderen, daartoe gebruik makende van de middelen welke hetzelfde tot het spoedipst en gelukkig slagen ten dezer zal dienstbaar rekenen, zannende daartoe de benoodigde uitgaven bewerkstelligen mits dezelve worden begrepen in de buitengewone som vastgesteld voor de onvoorziene uitgaven en zulks geschiede in overeenstemming met den raad van State, het Kongres van alles bescheid gevende.

Art. 2. Aan de emigrerende ingeborenen der Canarische Eilanden zal dadelyk by derzelver aankomst op het grondgebied van Venezuela door het uitvoerend bewind, brieven van geboorteregts verkryging worden verleend.

Art. 3. De emigrerende personen of families zullen voor den tyd van tien jaren vrygesteld zyn van den wapendienst en van alle direkte belastingen op hunne ondernemingen van landbouw.

Art. 4. Het uitvoerend bewind zal aan elke persoon of vaders eens huisgezins toestaan de gedeeltens bebouwen grond welke verlangd en zullen kunnen bebouwd worden, en daarvan de vereischte bewyzen van eigendom doen uitreiken; zullende men tot dat einde kunnen beschikken over alle de gronden welke het gemeenebest toebehooren.

Gegeven te Valencia den 11den Juny 1831.—2 en 21.

De Voorzitter van den Senaat,
MANUEL QUINTERO.

De Voorzitter der Kamer der Vertegenwoordigers,
JOSE MANUEL DE RIOS.

De Secretaris der Kamer der Vertegenwoordigers,
RAFAEL ACEVEDO.

De Secretaris van den Senaat,
VICENTE MICHELENA.

Valencia den 13den Juny 1831.—2 en 21.—Dat het worde uitgevoerd, en tot dat einde door het Secretariaat van binnenlandsche zaken aan de belanghebbenden worde medegedeeld en in de Staats Courant worde bekend gemaakt.

De Vice President van het gemeenebest,
belast met het uitvoerend bewind,
DIEGO BAUTISTA URBANEJA.

Van wege Zyne Excellentie,
De Secretaris van Staat voor binnen-

landsche zaken en de justitie,
ANTONIO I. GUZMAN.

Voor afschrift,
GUZMAN.

UITTREKSELS UIT DE JONGSTE AMERIKAANSCH COURANTEN.

BELGIE.

Brussel, April 26.—De Heer Fermin Rogier is eergisteren te Brussel aangekomen, belast met eene byzondere zending van den Heer Le Hon.

De Heer Rogier komt voor de tweede keer de opregte verkoechtheid van het Fransche Gouvernement aan het Protokol van den 20sten January bevestigen.

Wij weten met zekerheid dat het Belgische Ministerie in zyne tegenkanting van dit roover protokol blijft volharden, en dat Rogier zal terug keeren zoo als hy gekomen is.—(Courier des Pays Bas.)

Mei 13.—Talryke patroullien hebben verleden nacht de straten doorloopen; de kavallerie en de artillerie waren onder wapen om verdere onlusten voor te komen; men zegt dat de Heer Lebeau, minister der buitenlandsche zaken, naar Londen vertrokken is.

Lord Ponsonby is deze morgen om negen ure naar Londen vertrokken, alwaar hy geropen wordt ten einde inlichtingen over den toestand van Belgie te geven. Onder de zeventien personen die in hechtenis zyn genomen, omdat zy deel gehad hebben aan de jongste onlusten, bevonden zich twaalf Franschen.

GROOT BRITTANNIE.

Londen, Mei 12.—De Belgische dagbladen verzekeren ons dat het niet waar is dat de Prins Leopold de kroon geweigerd heeft. Den 2den dezer maand hebben de Belgische afgevaardigden eene zamenkomst met hem gehad en zy doen nog aan hunne vaderlanders de toestemming van dien prins hopen.

Mei 16.—De dagbladen van Brussel van den 14den Mei op gisteren ontvangen, spreken met vertrouwen van de aanneming der kroon van Belgie door den Prins Leopold.

FRANKRYK.

De dood van den Abt Gregorie is de oorzaak van eene levendige woordenwisseling tusschen den Aartsbisschop van Parÿs, den president van den raad en den minister van het publieke onderwÿs. De Heer Perrier eischt dat de abt Gregorie begraven zal worden in zyn kerspel en dat de godsdienstige plegtigheden door de priesters zullen gedaau worden; hy heeft zelve aan de policie order gegeven den aartsbisschop te arresteren indien hy zich daartegen verzette.

De Heer Guillon, bisschop van Beauvais, biechtvader van de koningin, heeft te vergeefs gezocht om hem van zyne ketterische gevoelens af te brengen, maar de abt Gregorie tot op het laatste oogenblik zyne onregtzinnige gevoelens behouden hebbende, heeft de aartsbisschop doen besluiten niet toe te geven. Deze aartsbisschop die reeds zyne beide woningen door het volk heeft zien vernielen, zoude wel getuigen van eene nieuwe verwoesting kunnen zyn, zoo het gouvernement zich niet sterk in deze zaak betoont.

Parÿs, Mei 14.—Eenige oproerige krenten in de straten van Parÿs, eenige middagen waar de republikeinsche gedachten openlyk werden uitgedrukt, zyn de oorzaken van nieuwe in hechtenis nemingen.— De eed door de overwinnaars van July vereischt, de verandering door het gouvernement gemaakt in het model van het kruis dat hun toegestaan is, de woorden 27, 28, 29 July aan den eenen kant en aan den andere *Eer en Vaderland* die vervangen zyn door die van *gegeven door den Koning* en door het beeld van Louis Philipe, hebben de ontevredenheid der dapperen verwekt, die door de kommissie der belooningen gekozen zyn. De nieuwe onlusten zyn veroorzaakt geworden door deze ontÿdige veranderingen die men naauwelyks kan begrypen, indien men niet voor waarheid erkent hetgeen ongelukkiglyk waarschÿnlyk is, dat het gouvernement wil doen verdwynen alles wat zou kunnen doen herinneren aan de roemvolle en onnuttige oawenteling van July.

Verscheidene brieven uit Bologne bevestigen de treurige tyding van den dood van den jongen vorst Napoleon, oudste zoon van den Graaf de St. Leu (Louis Bonaparte.) Hy was een der eersten die de wapen opvatte ter bevryding van Italie; aan het hoofd zÿnde van een korps dat hy zelf ten zyne kosten had geworven, baden zyne werkzaamheid, zyne dapperheit en zyne uitgestrekte kennis, hem weldra de achting en het vertrouwen der landgenooten die onder zyne bevelen waren, verworven.

Een ÿver dien niets kon stuiten, vermoelijensissen die hy verachtte, maar die zyne krachten uitputteden, maakten een einde aan zyn bestaan, dat zoo veel deed hopen. Hy was getrouwd met de tweede dochter van den Graaf van Surveillers. De volgende brief die in verscheidene dagbladen gevonden wordt, drukt uit het leedwezen der Italiaansche vaderlandlievenden wegens het afsterven van den jongen Napoleon, gewezen kroonprins van Holland.

Bologne, Maart 18.

Toen het bataljon der jongelieden dezer stad zich naar Romagne in optogt begaf, vervoegden zich by dezelve twee mannen in den bloei hunner jaren en werden met algemeene vreugde onthaald. Een hooner is nu een prooije des doods. Het was de begunstigde neef van Napoleon, degene in wien hy behagen schepte om hem altyd naast zich te hebben.

Hy is van ons weggerukt geworden op het oogenblik waar zich voor hem eene groote en roemvolle toekomst opende; zyn verstand en bevalligheden deden hem met reden aanzien als de hoop van zyne familie; zyne handelwyze vol vriendelykheden, zyn violyk karakter en zyne onderscheidene kundigheden waren voor zyne bloedverwanten een voorwerp van hoogmoed en troost. Hy leefde te Florence zeer afgezonderd en wydde zyn tyd aan de studie. Door zyne vertaling van Tacites, had hy onder de geleerden een ondrechden plaats gekregen, toen de gevaren des oorlogs hem in den schoot van zyne schuilplaats kwamen opzoeken om van hem een slagtoffer te maken. De vermoelijensissen waaraan hy zich blootgesteld vond, hadden welbaast zyne gezondheid ondermÿnd en na eene ziekte van eenige dagen, stierf hy gisteren te Forli. Zyne bloedverwanten, zyne vrouw en de moeder van eene keizerlyke dinastie weenen thans op zyn graf.

Parÿs, Mei 14.

Sedert dat het de vraag is om de Belgen van een' Koning uit de Engelsche fabriek te voorzien, hebben de Engelsche dagbladen eeneteder liefde voor België opgevat en juist diezelfde bladen welke nog onlangs dit land hebben uitgescholden als het pandemonium* der natien, als de verzamelpplaats der roovers en der moordenaars. De Engelsche Courier erkent ootmoedelijk zÿne fouten, door te bekennen dat men in Engeland slecht geoordeeld had over het Belgische volk, en dat de partiele buitensporigheden, waarvan hÿ de belangrykheid zeer had overgedreven, slechts eene wettige wederwraak waren der misdadige konplotten gesmeed door het huis van Nassau om over België te herstellen eene heerschappÿ die voor altÿd gevallen was. Deze wanorders, naar het zeggen van dit Engelsche blad, waren in alle opzichten overeenkomstig met de onstuimige toonelen die te Parÿs uitbarstten, toen men den dienst deed in de kerk van St. Germain l'Auxerrois, en die zonder moeite door de burgerwacht onderdrukt zÿn geworden. Te Brussel zoo wel als te Parÿs stemde de burgerÿ in het gevoelen van wraak, dat het volk bezielde tegen zinnelooze tergets, hoewel zÿ schuldige daden tegen ging.

Wy laten aan de Belgen over om zich te verheugen over de gerechtigheid die hun van de overzee gedaan wordt, hoe laat en hoe gering van belang zÿ ook zÿn moge.— Zonder twÿfel zullen zÿ opgemerkt hebben met niet minder vreugd dat op de aankondiging alleen van den Engelschen Prins die voor hun bestemd is, onze ministeriele dagbladen die tegen hen hun geheel woordenboek van scheldwoorden en aantÿgingen hadden uitgeput, in hunne uitdrukkingen zich reeds, byzonderlyk ten hun opzigt verzacht hebben. De Belgen zÿn zelf niet meer twiststokers en den dag waarop de prins Leopold Saxe Coburg den troon van het kongres zal ontvangen hebben, zullen M. Sebastiani en de Journal des Debats België als de geleerdste natie van Europa verklaren en zullen aan Frankryk tot voorbeeld voordragen hare voorzigtige onderwerping aan de wil van de groote mogendheden.

Belgie.—De berigten van Antwerpen zÿn van den 29sten April, en na eenige onlusten door de vrywilligers verwekt, is de plaats in een zorgvallen staat gebleven.— Alle de partyen roepen om een uitslag, wat zÿ ook zÿn moge aan den tegenwoordigen staat van zaken, zonder zich te bekommeren ten gunste van wie de uitkomst zal kunnen zÿn, mits dat hÿ aanbrengt de persoonlijkke veiligheid. De handel is geheel te niet en er is zelfs geen waarschyndlykheid om haar in kort te zien berleven.

Saxen.—De berigten van Dresden zÿn van den 21sten April; de rust was er hersteld. Detachementen kavelarie gingen door de straten en de wachten waren twee dagen te voren bezet door de burgerwacht. Ondertusschen zÿn er vele menschen behoorende tot de burgerÿ in bechlenis genomen, want de gisting der gemoeederen was nog niet gedempt; men had voorgegeven dat de soldaten met kogels geschoten hadden, zonder te voren eenige afvorderingen te maken, dit had het volk vele buitensporigheden doen begaan.

Uittreksel van een' brief van Rio Janeiro van den 14 April.

Ik heb gesproken in myn laatsten brief van de partyen die hier bestaan. De Brazilianen hebben de overwinning behaald en de Keizer heeft op den 7den afstand gedaan ten gunste van zÿn zoon, een kind van 4 jaren, onder den naam van Don Pedro II. Alles is stil, er is geen bloed gestort geworden; de keizer, de keizerin en de koningin van Portugal zÿn gisteren naar Engeland vertrokken aan boord van de Engelsche korvet Volage. Het voornemen van den keizer is om naar Munchen in Beyeren te gaan, en daar de overige van zÿn dagen door te brengen; hy heeft mede genomen wat genoegzaam is om in zÿne behoeften te voorzien.

Het belangrykste bericht aangebragt door de heik Virginia is zonder tegenspraak de geluskinge uitslag van de reis in Afrika van Lander, en de ontdekking van den loop van den Nyger en van de geschritten van Mungo Park. Het Engelsche schip Carnarvon, te Rio Janeiro aangekomen zynde, in de eerste dagen van April van Fernando-Po, een eiland gelegen in den mond van de rivier Camerones in de Golf van Guinea, heeft mede gebragt als passagiers Richard Lander, wel bekend als de reisgezels van Clapperton, en zÿn broeder John Leander. Deze beide jongheden zÿn sedert 17 maanden vertrokken met de zending van het Engelsche gouvornement om den loop van den Nyger op te sporen. Op de plaats gekomen zynde die Clapperton aanwyet als die, waar Mungo Park gedood werd, hebben zy daar den goeden uitslag gehad om zÿne boeken, zÿne brieven, zÿne ge-

schriften en een geweer met twee loopen, dat hem had toebehoord, weder te krygen.

Het gebrek van geschenken om aan te bieden, zonder welke er noch bescherming noch bystand van de mugten van dit land te hopen is, noodzaakte hen om hun voornemen te verlaten om de reize tot Tumbuctoo voort te zetten, waarvan zy naauwelyke 14 dagen reize verwyderd waren, zy scheepten zich dus weder in op de plaats zelve waar Mungo Park het leven verloor en den loop van de rivier volgde, welks wateren eene snelle van 4 mylen in een uur hebben, verzeckerden zy dat de Nyger, voor dat zy zich in verscheidene takken verdeelt, eene breedte van tien mylen heeft. Zy besloten toen om eene der voornaamste takken aftevaaren, welks snelle loop zich naar het westen wendde. By het naderen van de kust, werden zy gevangen genomen door de negers die de oevers bewonen en verplicht, om zich weder in te schepen om voor hunnen koning gebragt te worden en wien verblyf zeer ver was. Zy werden geplunderd en behandeld als slaven, men bedreigde hen om hen te verkoopen en naar de binnenlanden te zenden. Ondertusschen na vele zwarigheden gelukte het hun om het opperhoofd over te halen, hun belovende eene aanmerkelijke beloning, zoo wel voor hun persoon als voor hetgene hun overbleef om hun naar de kust van Guinea te zenden. Weder ingescheept zynde, kwamen zy eindelijk aan de baai van Benin aan, waar zy van de Europeanen allen bystand die zy noodig hadden, kregen.

De reizigers verzeckeren dat de rivier Nonn, die zich in de baai van Benin ontlast, de aanzienlykste arm van de Nyger is en dat de anderen, zoo als de Calabar, zich ook in den Oceaan ontlasten. Zy zeiden ook van hunne gidsen gehoord te hebben dat de stad van Tumbuctoo niet aan den Nyger ligt, maar dat zy 12 mylen ten noorden van die rivier ligt. De schoonheid en vruchtbaarheid van het land dat zy doortrokken, veroorzaakten dikwyls hunne bewondering; volgens hunne berekening is zÿne uitgestrektheid 1800 mylen. De inwoners van de binnenlanden zÿn Mahomedanen en veel meer beschaafd dan de negers die de kust bewonen. Den 6den April kregen zy een passagie op het Engelsch transport schip William Harris, zeilende naar Portsmouth, in Engeland. Het publiek verwachtte met een buitengewoon geduld het verhaal van deze reizigers. Zy hebben gevonden de oplossing van een problema, waarin langen tyd de geleerde wereld was ingewikkeld en hun kan niet ontgaan de beloning die hunne moeite en hunne ontdekking verdienen.

Het schip Isis vertrok van Bahia den 28sten April en van Pernambuco den 4den Mei, brengt weinige tydingen mede. De handel zaken waren in beide steegen te niet.

Toen de Isis van Bahia vertrok, regeerde daar de wanorde. Al de Portugezen, die het volk ontdekken konden, werden gedood. Het grootste gedeelte van deze ongelukkigen hadden zich aan boord van de Portugeesche vaartuigen ingeschaapt. De Isis bragt de tyding van den opstand van Rio Janeiro te Pernambuco en liet by het vertrekken de stad ten prooie aan de groote onoenigheid.

Bahia, April 26.—Al de pakhuizen, gehouden door de vreemdelingen, zÿn gesloten geworden door den opstand, die zonder gevechten ten einde liep, daar de troepen de party van de burgers gekozen hadden. De President Cezimba en de kommandant van de gewapende magt, de graaf van Piraja, nemen alle noodige maatregels om de orde en de rust te herstellen. Zy hebben tegen eene sterke party te vechten, die alle de gelegenheden schynt te willen aanvatten om nieuwe verwarvingen te sheppen.

Hongersnood in het westen van Ierland.

De zeer eerwaardige Dr. Machall, Roomsche Bisschop, heeft een aan den Graaf Grey opgedragen brief afgekondigd, om de hulp van het gouvernement ten gunste der armen in het westelyke gedeelte van Ierland af te smeken; de hongersnood, zeide hÿ, breidt deszelfs verwoestingen gedurig verder uit, en reeds heeft deze verschrikkelÿke plaag eenige slagtoffers gemaakt. Verledene week, toen ik een kerspel, afgelegden van het bisdom, ging bezoeken, vernam ik de treurige tyding dat eene besmettelÿke ziekte, de vrucht van den hongersnood, groote verwoestingen maakte. Om U een voorbeeld van ellende te geven, Mÿn Heer! moet ik U melden, dat ik in een stroobutje gezien heb een vader en moeder met drie kinderen op het hetzelfde bed uitgestrekt, zonder een stuk brood om te eten en zonder middelen om zich van kleeding te voorzien; de moeder stierf en de vader bemerkte den dood van zÿne vrouw niet eerder dan toen hÿ zÿn jongste kind bevekt zag met het bloed, dat het uit de borst van zÿne moeder zoog in plaats van melk.

Verwoestingen van den Cholera Morbus in Indiën.

Deze ziekte heeft sedert veertien dagen de rouw en de schrik in Bengalen verspreid. Men kan niet van Calcuta naar Sincapore gaan, zonder tien of twaalf boutstapels gedurende elk uur van den dag te zien waarop de gestorvenen verbrand worden. De echtgenoten volgen elkander spoedig naar de lykstatie en geheele familien zÿn uitgestorven; de ziekte maakt in dit jaar sneller vorderingen dan zÿ ooit te voren deed; in den tyd van twee uren is de zieke in eenen wanhoopigen staat. Niemand is daarvan beruyd; zÿrast kinderen van drie tot zes jaren aan en velt den sterksten jongeling en den afgeleefden man te gelyk. Er is geen familie in deze nabuurschap die zÿ niet in den rouw gelompeld heeft.

Algemeene Secretarie den 15den July 1831.

OP autorisatie van den HoogEd. Gastr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, tot narigt van al de genen welke daarin belang stellen, dat het wÿrk van Zÿner Majesteits aan de Reede van het eiland Bonaire gestrande brak Sirene, by Publieke Opveiling zal worden verkocht, op zoodanigen dag als by de gewone oproeping zal worden bepaald.

W. PRINCE, Sec.

NB. De oproeping is den 20sten dezer geschiedt en de verkooping zal op den 1sten Augustus aanstaande plaats hebben.

Den 21sten July.

OPROEPING!

INGEVOLGE autorisatie van den HoogEd. Gastr. Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden &c. &c. &c. worden by deze de houders van de hiernatemeldene ordonnancien over de jaren 1823 en 1829 opgeroepen om dezelve ter verkryging van betaling aan den Algemeenen Ontvanger te komen vertoonen; met intimatie dat by gebreke daaraan die ordonnancien als vervallen zullen worden beschouwd.

te weten:

- No. 201, dd. 30sten Augustus 1822, in favoure Schipper D. Wever, voor vracht van diverse goederen ten behoeve van het militaire detachement te Aruba groot f 15. 00.
- No. 207, dd. 27sten October 1828, in favoure R. Conn, voor geleverde kalk aan 's Lands Magazyn in September 1828 „ 13. 00.
- No. 299, dd. 4den Augustus 1829, in favoure I. J. Rammelman Elsevier jr., Secretaris en Ontvanger by het Gemeente Bestuur, tot godeltelÿke voldocning der indemnitasie aan de kas van het Gemeente Bestuur voor de kosten der Schuttery over 1829 „ 416. 67.

De Boekhouder Controlleur, J. PH. BOSCH.

Den 21sten July 1831.

BEKENDMAKING.

DE genen die hunne Contributien tot instandhouding der Schuttery over dit Jaar nog niet hebben aangezuiverd, worden by deze verzocht om dezelve uiterlyk vóór het einde van deze maand te komen voldoen; aangezien na dien tyd de rekeningen hiervan ter geregtelÿke invordering aan den daartoe bevoegden ambtenaar zullen worden overgegeven.

De Ontvanger by het Gemeente Bestuur, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JA.

Den 8sten July 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 22sten July 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Onzen voor 16 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pøne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd, De Secretaris van hetzelfde, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 1sten July 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand July zÿn bepaald als volgt:

- Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
- Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
- Kabrietten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pøne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur, De Secretaris van hetzelfde, I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Liefhebberij Komedie,

“On fait ce qu'on peut Non pas ce qu'on veut.”

DE Werkende Leden brengen mits deze ter kennis van de Heeren Leden Intekenaren, dat de representatie van

Le Naufrage,

Blyspel in drie Bedryven. GEVOLGD DOOR HET NASTUZ

Le Mariage forcé,

Blyspel in een Bedryf.

zal op aanstaande Maandag den 1sten Augustus plaats nemen.

Den 22sten July 1831.

* Beteekend toegewyd aan alle daveis zoo als Pantheon wil zeggen, aan alle goden.

CURACAO.

Vaertuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

16. bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
19. golet Gyebertha, De Broet,	St. Thomas
— Maria, Rotjes,	La Guayra
20. — Hammond Dugan, Breck,	St. Martha
UITGEKLAARD—JULY.	
16. bark Margaritha, Buelts,	
golet Irena, Hanzen,	
18. — Dolores, Monagas,	
19. bark Twee Vrienden, Boom,	
— Drie Gebroeders, Flemming,	
boot Tonina, Medina,	
22. bark Fanny, De Haseth,	
golet Geortruida, Levy,	
— Felicia, Martines,	

Verleden week hebben wy gemeld, op gezag van eenen brief van St. Thomas, dat Holland den oorlog tegen België verklaard had, te zeggen, dat de vyandelykheden tusschen Holland en België hervat waren. Dit berigt wordt echter door Couranten van St. Thomas niet bevestigd; en zoo wy vernemen is er een' brief alhier uit Londen met dagteekening van den 4den Juny, ontvangen, waarin ook geene melding van oorlog gemaakt wordt, doch integendeel, was alles rustig en men was in verwachting dat Prins Leopold den troon van België zal aannemen.

Niettegenstaande deze geruststellende tyding, vernemen wy van geloofwaardige personen dat er alhier eene Fortorieke Courant van den 8sten dezer in omloop is, behelzende berigten uit het vaste land van Europa tot den 2den Juny, waarin gemeld wordt, dat de vyandelykheden tusschen Holland en België hervat en er twee linie schepen uit een der havens van Noord Nederland naar de Schelde vertrokken zyn. Wy hebben alle moeite aangewend om die Courant ter lezing te bekomen, doch vruchteloos. Het zal echter niet lang daren of wy zullen in staat gesteld worden, den waren toestand der zaken in Europa met zekerheid te kunnen weten, want de tweede Pakket van Juny wordt op den 16den te St. Thomas verwacht en tegen Zondag kan men hier ook een vaartuig uit St. Thomas verwachten.

Verleden Woensdag den 20sten dezer, zyn alhier van St. Marta, met de Amerikaansche schoener Hammond Dugan, kapitein Breck, ala passagiers aangekomen: — Zyne Excellentie de Generaal en Chef der Republiek van Columbia, Rafael Urdaneta en familie.

Z. E. de Generaal van Divisie, Manuel Valdez.
De Kolonels Francisco Gil, Jose Maria Maguerra en Vicente Galrid; en de kapitein Jose Antonio Peralta.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

ST. THOMAS, JULY 6.

Met leedwezen vernemen wy uit Trinidad, dat dat eiland door een' storm is bezocht geworden, welke aan schepen en plantaadjen veel schade heeft veroorzaakt.

De Engelsche Pakket Princess Elizabeth, kap. Scott, heeft Londensche papieren tot den 18den Mei aangebragt. Deze nieuwsbladen behelzen byna uitsluitend omstandige verhalen betrekkelijk de algemeene kiesvergadering en den voortgang van het grootste ontwerp der parlementaire hervorming. Het is hieruit blykbaar dat de ministers zeker zyn van eene overgroote meerderheid in het parlement en vreemd moet het aan elk eene voorkomen dat zelfs in Schotland, alwaar de voorregten der kiesvergaderingen aan zoo vele feilen onderworpen zyn, 12 leden voor de burgten of vlekken (*boroughs*) en even zoo veel voor de graafschappen (*counties*) ten gunste der hervormings bill herkozen zyn. De populariteit van den maatregel breidt zich meer en meer uit en het gene elke zweem dat dezelve eene oproerige of regeringlooze strekking zoude hebben, geheel uit den weg ruimt is de omstandigheid dat alle de groote Graafschappen in Engeland even als die plaatsen die met betrekking tot het geldelyk belang den voorrang hebben, leden die de hervorming zyn toegedaan, hebben herkozen. Het belang van beide landbouw en handel heeft alzoo het zegel op het ontwerp gedrukt. Wy kunnen hier nog byvoegen dat de fondsen aanmerkelyk gezegen zyn.

Niettegenstaande eenige geringe nederlagen, houden de magtige Polen nog het veld tegen hunnen vyand. — Vele der voornaamste Europese nieuwspapieren voorspellen echter dat dit dapper en belangryk volk ten laatste geheel en al onder Ruslands reusachtige fysieke kracht zal moeten bezwyken.

In Frankryk is het nog, ondanks de woelingen en pogingen van eenige Republiekeinsgezinden te Parys, stil en rustig. Men zegt dat er een voorstel, voortgevoerd uit het Fransche kabinet, by de mogendheden gedaan is om den tegenwoordigen gewapenden toestand van Europa te doen ophouden. Men schynt veel hoop te koesteren dat de andere kabinetten het voorstel zullen aannemen.

De berigten uit het Turksche ryk zyn zeer verschillend en verdienen weinig vertrouwen. Er is een gerucht in omloop dat de Pacha van Scutari, aan het hoofd der overgeblevene Janitsaren, tegen Constantinopel opgetrokken is om den Sultan zynen troon te ontnemen.

Londen, Mei 14.—By voortdurende ontvangst ons hof van de gouvernementen op het vaste land de stelligste verzekering van hunne vredelievende gezindheid en de vrees voor eenen oorlog schynt aanmerkelyk te verminderen; hoe groot het vertrouwen op deze gegevene verzekering moge zyn, heerscht er echter eene groote drukte aan onze dokken, alwaar meer dan veertig groote oorlogschepen worden gebouwd.

De Graaf Capo d'Istrias heeft afstand gedaan van de regering van Griekenland. Een voorloopig bestuur aan welks hoofd Mavro Michali zich bevindt, is vervolgens daargesteld.

Met leedwezen moeten wy den dood aankondigen van de Burggravin Nelson, Hertogin van Bronte en weduwe van den oosterfelyken Nelson. Zij is op den 4den dezer in haar 69ste jaar overleden.

Nieuw York, Juny 18.—Zie hier een'

brief van een zeer aanzienlyk Heer te Port au Prince aan een der voornaamste handelshuizen van de stad Baltimore.

Port au Prince den 31 Mei 1831.

“Zondag 11 kwam alhier twee Fransche fregatten aan met de Heeren St. Macary, Haytische Diplomatist en Pichon, belast met het overbrengen van het Fransche Ultimatum, waarbij van dit gouvernement de betaling van 40 millioenen franken jaarlyk gevorderd wordt, tot dat de som vereffend zal wezen, tot welker betaling ons gemeenebest zich verbonden heeft. De Fransche regering wil afstand doen van alle voorregten in den handel boven andere nationen en van alle renten. Ik kan U het bovenstaande echter niet anders dan als een bloot gerucht mededeelen, want er is tot nu toe niets officieels uitgelekt en dus kan men met geene zekerheid zeggen of het gerucht aldus niet waarheid bevat.

MENGELINGEN.

Gedachten omtrent de Hollanders door Napoleon in zynen raad uitgehoezemd by gelegenheid van zeker oproer.

Gy kent dat kaasvolk niet, gy kunt u niet begrypen Hoe deftig, stil, bedaard zy met hun lange pypen In 't hoekje van den haard, de kat zien uit den boom, Zy schynen traag te zyn, besluiteloos en loom; Maar ja! ik zeg nog eens, gy kent hen niet Myn Heeren!

Met dit verbruid Volk is gansoh geen gek te scheeren. Zyn z'eenmaal aan den gang; leggen z'eens hun pypje neer,

Dan gaan zy onversaagd den Duivel zelfs te keer; Dan ziet men dadelyk hun geld, en goed-en leven Voor donshankelykheid met vreugde ten offer geeren.

Veel te lezen, weinig denken,
Voor gezonde reden doof;
Veel lawaj by 't Levensschetsen,
Dom en dweepziek in 't geloof;
Onopregt en slecht van zeden,
Vuil en morsig door en door;
Niets te geven om hun eeden,
Is 't karakter van Signoor! (*)

Levensschetsende aantekeningen betreffende Karel X. gewezen Koning van Frankryk.
(Uit den Morning Chronicle.)

Deze kwalyk beradene en het spoor byster beleide vorst, werd op den 9den October 1757 geboren; hy was de jongste der drie broeders, die, zonder de kortstondige naamregering van Lodewyk XVII te rekenen, achtervolgende den Franschen troon bekleedden, namelijk: Lodewyk XVI; monsieur, later Lodewyk XVIII; en de persoon van het onderhavige opstel, die graaf van Artois werd genaamd, en die voortging in het algemeen dus heet te worden, tot op den tyd van der Bourbons herstelling en de troonsbeklimming van Lodewyk XVIII, als wanneer hy, met inschikking van het stellig en aloude gebruik van het Fransche hof, monsieur geheeten werd.

De graaf van Artois trad op den 17den November 1773 in het huwelyk met de prinses Maria Theresia, eene dochter van Victor Amadeus, derde koning van Sardinië en zuster der gemalin van Lodewyk XVIII, op welk tydstip hy nog slechts zyn 17de levensjaar was ingetreden. — By deze vorstin, die te Gratz, in Hongaryë, op den 2den Juny 1805 overleed, had hy twee kinderen: Lodewyk Antonie, hertog van Angoulême, geboren den 6den Augustus 1775, die, by zyns vaders troonsopvolging, Dauphin van Frankryk werd, en die zich in den echt verbond met Maria Theresia Charlotte, zyne vollenicht, de eenige dochter en het eenig overgebleven kind van Lodewyk XVI, maar by wie hy geene telgen heeft; en Hendrik Karel, hertog van Berry, die in 1818 huwelykte met Maria Carolina, dochter van Frans I, laatstvorige koning der beide Siciliën, by welke vorstin hy twee kinderen had, namelijk: Maria Theresia Louisa (die mademoiselle werd genoemd), geboren 28 September 1819, en Hendrik Karel Dieudonné d'Artois, hertog van Bordeaux (een vaderloos geboren prins), die het licht zag op den 29 September 1820. De hertog van Berry werd door eenen moordenaar, te Parys op den 14den February 1820, doodelyk gewond en overleed den daarop volgende morgen.

Van den graaf van Artois werd nimmer met betrekking tot zyn byzonder leven, op eene hem voordeelige wyze gesproken; hy had integendeel den naam van zich aan losbandigheid en uitsporigheden over te geven, hetwelk hem zeer in des volks achting of gunst deed dalen, vooral wanneer men daartegen over stelde het gedrag van Lodewyk XVI en van monsieur; want, ofschoon eerstgemelde als een slagtoffer der omwentelingswoede viel, zoo was zyn karakter, als man, niet slechts onbesmet, maar zelfs ten hoogsten achtingswaardig. Ook monsieur (naderhand Lodewyk XVIII), ofschoon eenigzins driftig naar zingenot, had zich op eene wyze gedragen, die hem eene groote openbare achting deed te beurt vallen, terwyl het eenvoudige, natuurlyke en vriendelyk-gemeenzame zynen manieren zeer veel toebagten om hem de liefde des volks te doen verwerven. Dienvolgens was hy in staat, aan den eersten storm der omwenteling het hoofd te bieden, en alleenlyk toen hare demagogie hunne krankzinnige woede tot zelfs tegen den naam van het koningschap uitbruiden, oordeelde hy zich verplicht te vlugten. De liefstelligheid zynen manieren, en de voorzigtigheid met welke hy nu en dan voor

(*) Het woord Signoor is eene gemeenzame spreekwyze, in stede van het woord Myn Heer, en wordt gewoonlyk tusschen Brabanders gewisseld.

de openlyke meening zwichtte, waren aantervolgende dienatbaar om hem, tot by den laatsten toed der natuur betaalde, met vastheid op den troon te doen zetelen; dit zyn gedrag diende ook om met scherper trekken de zwakheid en dwaasheid van zynen opvolger te doen uitkomen, met welke deze niet den zelfden gang in zyne handelwyze aannam, en die vooral bleek, doordien hy zich in verzet stelde tegen de openbare meening.

Meer hadde hy door eene slechts gewone beradenheid er toe moeten geroepen zyn, om zich met het volk op eenen voet van verzoening te brengen, want, zoo als wy dit reeds aanmerkten, de graaf van Artois had nimmer in des volks achting gedeeld; eene daadzaak, van welke hy alles behalve onkundig moet geweest zyn, dewyl hy, by de eerste sporen der vroegere omwenteling, het voor zyne persoonlyke veiligheid noodzakelyk oordeelde, Frankryk te verlaten; en toen hy nu, in later tydperk terugkeerde, moet hy het insgelyks wel geweten hebben, dat indien hem al eenig aandeel in de openbare goedkeuring te beurt viel, hy dit alleenlyk aan zynen broeder, den toenmaligen koning had te danken. Toen de graaf van Artois Frankryk moest verlaten, bezocht hy het hof van zynen schoonvader, den koning van Sardinië, te Turyn, en vervolgens andere gedeelten van Europa; maar ten laatste zocht hy eene wykplaats in Engeland, alwaar hy gedurende een ruim tydsbestek zyn verblyf hield. Daar hy hier zeer diep in gedelyke ongelegenheden werd ingewikkeld, en sommigen zynen schuldeischers zeer luide kreeten deswegens aankloften en hem zeer dringend bestormden, werd het noodig geoordeeld hem, als het ware, eenen schuilhoek aan te wyzen, en naardien Holyrood-House, by Edinburg, eene vrye wykplaats was, alwaar de onverbiddelyke dienaren der wet, tot het voortzetten van geregtelyke vervolgingen om schulden, niet vermogten binnen te komen, zoo besloot het Britsche Gouvernement dat den graaf, en eenige leden zynen familie, dit verblyf zoude worden ingeruimd, als kennende hy aldaar woude, zonder, zoo men spreekt: “gemolesteerd” te worden.

In dit laatste opzigt ook, waren de karakters der beide, nog overlevende, broeders sterk van elkander verschillende. Lodewyk XVIII beyverde zich om op Hartwell en Buckinghamshire gerustelyk te wonen, zonder aan eenige dergelyke ongelegenheden, als de zoo even vermelde, onderworpen te zyn; en een karakter ophoudende, dat altyd als hoogst eerbiedwaardig werd aangemerkt, terwyl zyn persoonlyk gedrag hem de achting deed winnen van al de lieden die in nadere betrekkingen met hem verkeerden, of ook zelfs die slechts met hem op eene of andere wyze in aanraking kwamen.

De graaf van Artois, van den anderen kant, was in geenerlei opzigt bemind; er lag eene trotscheid in zyne manieren en in zyn voorkomen, die verre af was, van te kunnen behaaglyk zyn, en alles behalve geschikt was om hem achting en eerbied te doen verwerven, en zyne zorgeloze en voorzieninglooze hebbelykheden waren, vooral in zyne toenmalige gesteltenis, zeer kwalyk er toe berekend om zynen goeden naam te herstellen. — In Engeland heerschte veel m'êwarig liefderyk gevoel jegens Lodewyk XVIII, tydens dat ze zich eldaar ophield, maar er bestond weinig genegenheid jegens zynen broeder, het voorwerp dezer levensschets.

De vroegere zeden en hebbelykheden van den graaf van Artois waren, beslissend blykbaar, strydig met de warmte van godsvrucht, of liever met dat devotisme (als het geoorloofd is zulk een woord te bezigen,) hetwelk hem in zynen gevorderden leeftyd schynt te hebben aangegrepen, en dat hem zelfs meer schade heeft toegebracht dan zyne vorige loszinnigheid, ofschoon beide een overtuigend bewys opleveren, voor de zwakheid van zynen geest, of voor dat volalagen gebrek aan voorzienigheid die het verstandige of doelmatige der handelingen doet voorbyzien of uit het oog verliezen, en die, vooral by personen van verheven rang, het bewys is van een gebrek aan gezond oordeel. Want, voor de dwaasheden der jeugd, bestaat een natuurlyke grond tot verontschuldiging; maar voor die van den ryperen leeftyd, in de volle kracht der ervaring, kan er geene verschooning zyn, anders dan die eenige, die in onnoozelheid of verdorvenheid van geest kan gevonden worden.

Aan den graaf van Artois, die vóór de Fransche omwenteling (wy meenen natuurlykerwyze de oude omwenteling) eenen grooten volkshaat op zich laadde, doozich tegen de openbare meening aan te kanten, en die voornamelyk oorzaak was van het ontstaan eener scherpe algemeene afkeerigheid jegens zyn geheel geslacht, was het voorbehouden om van eene nagenoeg veertigjarige ondervinding geen hoegenaamd nut te trekken, en om (wat het uitwerksel betreft) volmaakt den zelfden gang te gaan, na zelf, in de orde van opvolging, tot den troon te zyn geroepen; waardoor hy dan ook de Fransche natie zoo beslist vyandig jegens zyn geslacht heeft gemaakt, dat hetzelfde tot eene andermaalige ballingschap is gedomd, om in eeuwigheid niet terug te keeren.

Het verblyf van den graaf van Artois in Engeland levert natuurlykerwyze niet dan zeer schrale bronwater af tot eene levensschets op, naardien er weinige of geene afwisseling, noch eenig belangryk voorval te beschryven was. Het gedwongen bewonen van Holyrood-House was, uit deszelfs aart, eentoonig; maar, toen het met zyne schuldeischers tot eene zekere schikking was gekomen, kon hy later ook op Hartwell met zynen broeder, Lodewyk XVIII, zamenwonen; maar er was daar zeer weinig verandering tusschen den eenen dezer en den anderen, uitgenomen alleen de afwisseling van een reisje naar Londen of naar eenige andere plaats, en zelf nog slechts zeer zelden. Zy leefden zoo tamelyk als kluisenaars, en het kon ook wel niet anders; en metterdaad was hun uitzigt op eene, immer gebeurlyke, troonherstelling zoo diep in eene nevel gehuld, dat zy

byna zich mogten zeker achten, van tot den laatsten naseef in Engeland te zullen uitsterven.

Een voorval, echter, hetwelk in Engeland den graaf van Artois byzonder tref, verdient hier vermeld te worden; het verlies, namelijk, eener geliefde maitresse, welke de dood hem ontrukte, dewyl het gezegd wordt de gesteltheit van zyn gemoed te hebben veranderd, en die reert van zwartgallige stugheid te hebben aangenomen, als sommige trekken van zyn later gedrag heeft aangemerkt. Het valt ons moeyelyk ons van de waarheid van dit gevoelen te overtuigen, dewyl het alles behalve iets zonderlinge is, eenen zwakken geest van het eene uiterste tot het andere te zien overslaan—als van vrolykheid, zorgeloosheid en ligtzinnigheid, tot somberheid, zwaarmoedigheid en eene aan wanhoop grenzende zwartgalligheid; maar gesteld zelfs dat het boven aangemerkte waarheid zy, dan is het alleen een toevoeglyk bewys voor dat gebrek aan geestkracht, voor de volslagene afwezendheid dier karaktervastheid en verstandelyke grondkracht, die den mensch geschikt maken tot eenen boven zyne natuurgenooten verhevenen stand.— Niet het bezit van groote natuurgaven, of schitterende kundigheden en bekwaamheden wordt daartoe vereischt, maar blootelyk dat gezond verstand, hetwelk den, op zoodanigen stand geplaatsten persoon in staat stelt te doen wat regt, en voeglyk en doelmatig is, en zich, zoo doende, een hoog standpunt in 's volk meening te verzekeren. In dit opzigt was de graaf d'Artois, in iederen levensstand jammerlyk gebrekkig, en geheel verstorven, van, of zelfs wel minachtend spottende met, dat fyn en onfeilbaar zeker leidend gevoel van hetwelk zyn broeder, Lodewyk XVIII, met zulk een gewenscht gevolg wist party te trekken. Hy verloor eenen troon, welken een slechts gewoon menschen-verstand hem in staat zoude gesteld hebben te behouden, en voor zyn geslacht te verzekeren.

Toen de verwinnar van schier geheel het Europeesche vasteland op zyne beurt werd verwonnen, en het streeklend woord "Herstelling" den Bourbons in de ooren klonk, draaiden zy geen oogenblik met zich naar het land van belofte op weg te begeven, en Engeland nu laatst ontslapen souverein, de toenmalige Prins-Regent was de eerste op het Douversche strand en het yverigst om Lodewyk XVIII, met zyn vertrek naar Frankryk om den troon zyn vaderen te gaan bestygen, geluk te wenschen en toe te juichen. Deze restauratie greep plaats in 1814.

De graaf d'Artois, toen monsieur genoemd, vergezelde, zynen broeder, en werd, natuurlykerwyze, als de vermoedelyke erfgenaam der kroon, een personaadje van hoog belang; maar, ofschoon bewierrookt ten hove, was hy alles behalve wel gezien in de stad of door het land.

Andermaal, ten gevolge van Napoleon's terugkomst van Elba, tydelyk van den troon verdreven, waren Lodewyk XVIII en zyn geslacht genoodzaakt naar Ryssel de wyk te nemen. Maar eerstgemelde, ten gevolge van den Waterloooschen veldslag, van den 18den Juny 1815, zich verpligt ziende, afstand van den troon te doen, werden de Bourbons andermaal hersteld. Lodewyk XVIII bleef in ongestoord bezit van den troon tot op zynen dood, die den 16den September 1824 inviel. Hy had gehoopt, dat de geboorte van eenen mannelijken erfgenaam, in den persoon des prinson, wien later den tytel van hertog van Bordeaux gegeven werd, en die den, in Frankryk zoo zeer by het volk beminden, naam van Henri ontving, de troonsopvolging in het geslacht zyns broeders zoude hebben verzekerd; en daartoe was metterdaad alle waarschijnlijkheid; maar de ongehoorde dwaasheid van dien broeder was bestemd om dit vooruitzigt te verydelen, ofschoon hy zelf nog meer dan zyn overleden bloedverwant, er belang by had om den troon op zyne eigene onmiddelyke afstammelingen over te brengen.— Na de tweede herstelling, terwyl de graaf van Artois, of monsieur, de vermoedelyke troonsopvolger was, gebeurde er niets byzonder treffende of opmerkenswaardig; maar nimmer was hy, althans niet in hoegenaamde vergelyking met die zyns broeders, in eenig genot van volksgunst, dewyl zyne gevoelens bekend stonden als naar de lang versmetene instellingen van het ancien régime over te hellen, en dewyl zyne houding en manieren, ofschoon voorkomend en beleefd, blykbaar iets gedwongens verrieden, en bewezen dat hy meer eene door hem aangeleerde rol speelde, dan dat hy naar de innerlyke stem van zyn hart sprak of handelde. Wat ook de ware gevoelens van Lodewyk XVIII mogen geweest zyn, zoo bemantelde hy dezelve derwyze, dat, indien zy stuyvendig tegen de bestaande orde van zaken waren, het volk echter dezelvend hoop op hem vestigde; maar in zynen broeder had het nimmer eenig vertrouwen; integendeel werd deze altijd vreesachtig gehouden van jegens de verzuimde veranderingen kwalijk gezind te zyn, en daar

nu hunne vermoedens door zyne laatste ordonnantiën bevestigd werden, stonden zy, als het ware, in massa op, en verdreven hem van den troon. Er is weinige mogelykheid van twyfel, dat niet op den Hertog van Orleans (thans Lodewyk Philippus I) het uitzigt gevestigd zy geworden, tot vervulling van den mogelykerwyze ledig te vallen troon, in het geval waarin Karel's willekeurige gedrag eene krisis mocht aanbrengen, en dit verklaart dan den spoed en de vlugheid, met welke de nieuwe omwenteling werd tot stand gebragt, wier voortgang en voleindiging, derhalve, voorzien en vooraf berekend zyn geworden. Monsieur, graaf van Artois, volgde zynen broeder op als Koning van Frankryk, met den tytel van Karel X, en deed op den 27sten September 1824 zyne openlyk intrede in Parys. Hadde hy toen het besluit gevormd, om in waarheid een constitutioneel souverein te zyn, en ware hy aan hetzelfde voortdurend getrouw gebleven, dan zouden de begroetingen des volks, met welke hy toenmaals werd gehuldigd, zyn geheele leven door voor hem hebben kunnen duren; maar zyne verslaaftheid aan den priesterlyken invloed overmeesterde al het verstand wat hy bezat, en, zoo doende, werd trapsgewyze de rampalag voorbereid. Hadde hy, inderdaad, te eeniger uur, van het tydstip zynen troonsverheffing af aan, tot op Woensdag 27 July j. l. toen zyne ordonnantiën, in derzelve uitwerkselen, door Parys het bloed deden stroomen, eene enkele wel gemeende bedoeling doen blyken om krachtens het Charter, en overeenkomstig de beginselen eener redelyke vryheid, te regeren, zoude hy de kroon op zyn hoofd hebben bewaard; want, indien hy zelfs op den evergemelden dag zich hadde vertoond, en de heillooze ordonnantiën herroepen had, is er alle reden om te gelooven, dat de rust hersteld, en hy in zyne regering by voortdoring erkend zoude zyn geworden.

Maar juist hierin bleek de zwakheid van zynen geest. Hy had besloten de volstrekte magt te bezitten, zonder de bekwaamheid te hebben de middelen daartoe te besturen, en, miste hem de poging, zoo waren Karel en de Fransche troon voor eeuwig van elkander gescheiden. Noodeloos zoude het zyn de daden en gebeurtenissen der kortstondige, nog geene zes jaren geduurd hebbende regering van Karel X. te vermelden; als bouwstoffen tot de nieuwere geschiedenis, liggen zy voor het algemeen ter kennismeming bloot. Hy had eene groote, magtvolle, tegen zyne regering en tegen zyn geslacht gekante party te bestyden, maar in stede van maatregelen van een bevredigenden en verzoenenden aart in het werk te stellen, was zyn gedrag derwyze tergende en verbitterende dat hy velen zynen vrienden van zich vervreemde, en eindelyk, op zeer weinig na, de geheele Fransche natie zich vyandig maakte; terwyl hy, naar mate zyne wezenlyke magt verminderde, zich inbeeldde dezelve aanmerkelyk te hebben vergroot, en op die wyze van zyne zelfverblindings tevens de speelbal en het slagtoffer werd.

Toen zyn constitutioneel gezag ten einde was, en al wat hem nog restte—de magt der blootelyk fysieke kracht—lag te zieltoegen, verbeelde hy zich nog sterk genoeg om Frankryk door de vrees te overheeren. Uit dien droom ontwaakte hy niet eerder, dan toen hy zich zelven, als vlugteling, tot hoopelooze eeuwigdurende ballingschap zag gedoemd.

Hy had een wanhopig spel gespeeld, in hetwelk de eenvoudigste voorzigtigheid hem hadde kunnen toefluisteren, dat hy alles te verliezen en niets te winnen had, hy had zyn geheel bestaan op het geluk van eenen kansworp gezet, zonder zelfs de steenen in handen te hebben om eenen tegenworp in zyn voordeel te doen, en toen hy, waarschijnlijk onder de ophitsing van veraderlyke raadgevers handelende, dus doende, den burgerkryg had ingeroepen en den grond met het bloed des Franschen volks had gedrenkt, poogde hy, als het ware, de gruwelschets uitwerkende welke hy had geteekend, tot eene laatste toevlugt, den tweedragtsappel onder de Fransche natie uit te werpen, om den burgerkryg te verlengen, en om (zoo als hy vergeefschemelyk schynt gedacht te hebben) het bloed zynen gewezenen onderdanen in grootere hoeveelheid te vergieten, door, ter gunste van zynen kleinzoon, den hertog van Bordeaux, van den troon afstand te doen. Maar zyne aanslagen werden door grond, en de ruse mistte haar doel. Ware hy te vreden geweest met zyne magt als constitutioneel koning, zoo zoude hy dezelve op eene constitutionele manier aan zynen kleinzoon hebben kunnen overdragen; maar hy had zelf op gelyke wyze als Jacob II by de Engelschen, de schakel der legitimiteit verbroken, en, op gelyke wyze als het conventie-parlement van Engeland, besloten de afgevaardigden der Fransche natie, den ledig gevallen troon onverwyld (en ieder verwyl ware hoogst gewaarlyk geweest) met eenen vorst hunner eigene keuze, uit liet laatst regerend geslacht, te vervullen.

In den 73 jarigen leeftijd hadde Karel X. zich te oud kunnen beschouwen, om te gaan reizen, en hadde hy, slechts drie weken vroeger, te dier zake, eenige weinige woorden willen spreken, of hadde hy slechts ettelyke korte verklaringen tot een dergelyk einde willen uitvaardigen, zoude hy zich de vernedering eener gedrongene verbanning hebben bespaard. Van den zoo even vermelden Jacob II werd eens, gedurende diens ballingschap in Frankryk, en dat nog wel door eenen geestelyke gezegd: "daar gaat een vroom ridder, die drie koningryken opgaf voor eene mis," en van Karel X. mag dit zelfde, in zekerem zin, gezegd worden. Hadde hy meer het oor verleend aan de verstandige raadgevingen van vaderlandslievende staatsmannen, en minder gejuisterd naar de verraderlyke inblazingen van listige en eigenbaat-bedoelende priesters,—Karel X. ware dan nog koning van Frankryk, en hy ware het levenslang gebleven.

Enige vragen aan de bewonderaars der tegenwoordige Fransche revolutie, om, zonder magtspreken te beantwoorden.

Een deel van het Souvereine volk van Parys, dat, in de roemvolle dagen van 27, 28 en 29 July, in den stryd tegen het despotismus en veor de vryheid, het epito heeft afgebeten (de werklieden) schynt niet eens te weten, dat de Elzassers Franschen zyn, en wil hen daarom ter stad uitgedreven hebben; zou deze diepe onkunde ons niet byna aan het twyfel brengen, of zy van de zaak, waarvoor zy hun bloed gestort hebben, en welke voor hen persoonlyk van geen belang was (de verkiesingen en de vryheid der drukkers) ook wel eenige hoegenaamde kennis hebben?

Waar zouden, in de laatste jaren, de ambachtslieden meer en beter onderwys genoten hebben, in Amsterdam of in Parys? Zekerlyk in eerstgenoemde stad. Welnu, daàr begrypen zy van verkiesingen, vryheid der drukkers, enz. over het algemeen weinig of niets; zou het in Parys, waar nog zoo weinig ter vorming van den minvermogenenden burger gedaan is, wel beter zyn? En zoo neen, is het dan niet wreed, zulke menschen in beweging en ter slagbank te brengen voor iets, dat zy niet verstaan?

Wanneer het Souvereine volk van Parys het regt had, om, in naam der geheele natie, zich tegen het koninklyk gezag te verzetten, heeft het dan ook niet het regt om aan de 31 en 32 millioenen, die zich binten de hoofdstad bevinden, eene zoodanige constitutie te geven, als het noodig keurt, en zyn deze niet verpligt, zich naar dezen wil te gedragen?

Indien het Souvereine volk van Parys zich over eenige dagen eens gaat verbeelden, dat de koning en het gouvernement buiten het thans gewyzigde charter gaan, mag het zich dan, als heer en meester, het tegen niet verzetten, uitroepen; "weg met Orleans weg met de onzettige kamer! leve de republiek!"

Zoo neen, ging het dan ook niet zyne magt te buiten, toen het, meenende, dat Karel X, het charter geschonden had, naar de wapenen greep, en de kreet deed hooren: "weg met Karel X! weg met de Bourbons!"?

Men hoort thans zoo veel van den helhenmoed der Paryzenaars by gelegenheid van den jongsten opstand spreken; zou het ook juister zyn, dien der lagere volksklasse te roemen, daar toch, volgens het Journal de Havre, 7-8 der strydgers uit werklieden bestonden, het gene ook daardoor bevestigd wordt dat er byna niemand van byzonderen naam gesneuveld of gekwetst is geworden?

Indien de liberale bladen onder Karel X het wettige op allerlei wyze ondermynd en het gouvernement in haat en verachting gebragt hebben, en de vrienden der tegenwoordige revolutie dit alles, als niet gebeurd, met stilzwynen voorbygaan, alles alleen op rekening der beruchte ordonnantiën stelde; mogen dan diezelfde vrienden, zullen zy zich gelyk blyven, het den monarchalen bladen, wel kwalijk nemen, wanneer deze zich, op hunne beurt, van dezelve middelen als hunne tegenstanders, bedienen?

Als de goede handwerksman van Parys, die zoo dapper voor de vryheid gekampt heeft, ziet, dat die onbaatzuchtige trompetters der vryheid, de dagbladschryvers, die hem zoo zeer in het vuur gebragt hebben, staatsraden, prefecten, ministers, enz. worden, en hy integendeel verzocht wordt, tot zyne schaatbank en troffel terug te keeren; zal hy zich dan niet onwillekeurig met de kat vergelyken, wier poeten de aap gebruikte om de kastanjes uit het vuur te halen?

Hebben de bewonderaars der tegenwoordige Fransche revolutie, die van hunne vaderen hadden kunnen hooren hoe deerlyk zich deze in 1795 omtrent de groote natie bedrogen hebben, wel blyken gegeven van die bedachtzaamheid, die een zoo kenmerkende trek is onzer ziele, en die zy het gouvernement zoo zeer aanbevelen?